

DOMOLJUB.

Slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja kot priloga „SLOVENCU“ sveder vsak prvi in tretji četrtletje meseca. Ako je ta dan praznik, izide „DOMOLJUB“ dan pozrej. Cena mu je 80 kr. za celo leto. — Spisi in dopisi naj se pošiljajo: uredništvu „DOMOLJUBA“, Ljubljana, v semeniških ulicah št. 2. Naročnina in inserati pa opravištvu „DOMOLJUBA“ Vodnikove ulice št. 2. — Naznanila se vsprejemajo in plačujejo po dogovoru.

Štev. 8.

V Ljubljani, 18. aprila 1895.

Letnik VIII.

Šibe potresa reši nas Gospod!

Take grozne noči kakor je bila ona na velikonočno nedeljo Ljubljana pač še ni doživela. Ob 11. uri 17. minut je vzbudil grozen potres stanovalce iz trdega spanja. Nepopisno strašen je bil ta trenotek, ko je okrog teba vse plesalo in se majalo, ko so stene pokale in sklepi v stenah se udajali, ki je sul nate omet, ko si slišal ropotanje padajočih dimnikov raz strehe, pod taboj pa je vrvelo in grmele podzemeljsko šumenje neznanih skrivnostnih sil, ki so tem strašnejše, čim globeje se skrivajo v zemeljskem osrčju.

Vsako je skočil po koncu ter hitel ven pod milo nebo, upajoč ondi rešiti vsaj svoje življenje. Poprej tihe ulice so naenkrat oživele, iz hiš hitelo je vse na prosto, vzlasti na večje trge, kjer so se čutili bolj varne. Bolestnih a tudi vspodbudljivih prizorov bilo ti je v teh trenutkih v izobilji na razpolago.

Komu bi se srce ne trgalo strahu in žalosti ako je gledal, kako so po družinah očetje in matere sebe pozabivši segali po svojih nedolžnih otrocih ter jih nosili v varnost na prosto. Več dogodkov nam je znanih, kjer so bili otroci pri padanju ometa, opake ali stropov čudežno rešeni smrti po angelju varuhu. V dno srca te je moralo boleti, ako si čul v tej ali oni hiši obupen klic bolnika na pomoč, ako si gledal, kako so prenašali nevarno bolne na prosto. Pretresljivi so bili prizori po bolnišnicah, kjer se ni moglo naenkrat spraviti bolnikov v varnost, po jetnišnicah, kjer so jetniki razbijali, vpili, naj se jim odpre, a je bilo treba poprej poskrbeti za varnost, da ne ubeže.

Polagoma so se hiše izpraznile, trgi, vrtovi in drevoredi so se napolnili z ljudmi. Med tem pa jih je potres zopet večkrat opomnil da nevarnost še ni minula, prestrašil jih je ropot, ko je tu in tam vsul se kak dimnik raz streho ali se vlomila kaka stena.

Vojaštvo je bilo povsod alarmirano, v trnovski vojašnici so morali takoj se izseliti, ker se je zgradba zelo poškodovala; tudi gasilci so bili pripravljeni, ker je bila

nevarnost za ogenj velika; hvala Bogu, da jim ni bilo treba vršiti to neč svoje dolžnosti Bogu v čast in bližnjemu v pomoč.

Na vseh javnih prostorih pa, kjer se je ljudstvo zbiralo in se nekoliko pomirilo od prvega strahu, jela se je glasiti molitev. To noč se je molilo v Ljubljani mnogo in goreče; zlasti na cesarja Jožefa trgu, na trgu pred cerkvijo oo. frančiškanov, na trgu pred sv. Jakobom, pri sv. Petru in v Trnovem bilo je ljudstvo vso noč zbrano v molitvi. Božni venec, litanije in druge molitve so verniki opravljali, upajoč, da jih Bog usliši ter reši neareče grozečega potresa. Molilo se je zlasti mnogo po samostanih, karmeličanke na Selu prečele so celo noč pred Najsvetejšim.

Tako so Ljubljančani v strahu in upu težko pričakovali belega dne, ki jim je pokazal grozne posledice ponočnega potresa. Lahko rečemo, da je ni hiše v Ljubljani, ki bi ne bila nič prizadeta, veliko pa je hiš z vdrtimi strehami, razrušenimi stropovi, počenimi oboki, odstopivšimi stenami prav zdato poškodovanih. Govori se, da je blizu dvesto hiš, iz katerih so se morali stanovalci preseliti, dokler se ne popravijo. Od zavodov in stavb omenimo, kolikor smo pozvedeli, da so zelo poškodovane: Marijanišče, Lichtenurnov zavod, bolnišnica, gledališče, pošto poslopje, hranilnica, stvari v Rudolfinumu, hiše po Krakovem, Gradišču, sv. Petra predmestju itd. Ljudje so zadnjo noč prebili večinoma zunaj hiš, ker so se bali novega potresa. Mnogo jih je prenočevalo na kolodvoru, pravijo da v 60 vagonih. Na Mirju so ljudem tudi sodovi v ta namen služili.

Največ pa so trpele cerkve, in sicer St. Jakobska, trnovska, Sent Peterska in frančiškanska, manj so prizadete stolna, uršulinska in cerkev Jezusovega srca. Pri St. Jakobski cerkvi je od zunaj precej poškodovan prezbitarij, posebno hudo pa en zvonik, ki kaže zelo hude razpoke in o katerem se ne vé, ali se bode dal zvezati ali ga pa bo treba velik del odnesti. Jednako hudo sta poškodovana zvonika pri trnovski cerkvi, katera bo najbrže treba vsaj deloma odstraniti in na novo pozidati. Frančiškanska cerkev je prizadeta zlasti na stenah, kjer so velike razpoke, najbrže

bo treba tudi fasado zvezati s stenami. Stolnica kaže tudi več razpok, vendar ne posebno pomenljivih. Služba božja se z dovoljenjem škofovim opravlja na prostem na javnih prostorih. Veliki ponedeljek popoldne je bilo sv. R. Telo izpostavljeno po farah: na cesarja Jožefa trgu, na trgu sv. Jakoba, na Mirji, v Zvezdi in pri kapelici poleg St. Peterske cerkve, kjer so se opravljale cerkvene pobožnosti. Na istih krajih duhovniki tudi obhajajo sv. mašo, ker so cerkve večinoma zaprte, dokler jih komisije ne pregledajo. le v stolnici se je v ponedeljek in pozneje maševalo, kjer do sedaj soditi po zunanjih znamenjih ni nobene nevarnosti.

Hvala Bogo, da nimamo vzroka poročati o mnogih nesrečnikih, ki bi bili v Ljubljani pri tej nezgodi izgubili svoje življenje. V Ljubljani je opeka ubila feldrebeljna pri godbi: Rajnholca. Na barji je strop podsul Strahovo šiviljo, katero so pripeljali k sv. Krištofa. Pač pa je mnogo ljudi več ali manj poškodovanih. — Sploh pa je čutiti, da je Ljubljana pri tem potresu primeroma najhujše prizadeta. Škoda v mestu se smé ceniti na sto in sto tisočev. — Hud je udarec, ki nas je zadel, a upamo v pomoč božjo, da nas v prihodnje varuje katastrof, dasi se danes čuti še vedno vršenje pod zemljo in je opazovati še vedno rahleje sunke. Ako sklepamo po dogodkih o potresih na drugih krajih, smemo se nadejati, da tako hudega več ne bo, kakor je bil prizor zadnje osodno veliko noč.

Žalostna so pa jednako poročila, katera so nam došla iz raznih krajev naše dežele. Poročila iz sosednjih kronovin glase se bolj ugodno. Lahko posnamemo že danes iz poročil, da je imel potres za Ljubljano in ljubljansko okolico do Loke in Kamnika najbolj žalostne posledice. V št. viški fari je v gostilni „pri slepem Janezu“ ubil obok, ki se je razsul, gospodarja in gospodinja, otreka se je ljudem še posrečilo rešiti. Tudi sicer je v St. Vidu mnogo škode pri cerkvi, kapelaniji in drugih hišah. Hudo zadeti so kraji in cerkve na Šmarni gori, v Šmartnem pod Šmarno goro, na Črnočah, na Skaručini, v Vodicah, v Komendi, v Moravčah, na Homecu, v Polji i. t. d.

Sploh ni mogoče naštetati vsakega kraja posebe, ker je povsod nekako jednako hudo deloval potres. Škoda, ki jo je napravil potres samo v Ljubljani, znaša na milijone. Velika pa je škoda na deželi; tega seveda ne moremo še soditi, vendar že sedaj lahko rečemo, da je nepopisna Roka Gospodova nas hudo zadela, prosimo Boga, da nam milostno pomore iz strašne nesreče.

Kaj je novega po svetu?

Odposlanec Istre pred cesarjem. Z Dunaja. Dne 4. aprila je v sprejel cesar v avdijenci nekatere istrske zastopnike in načelnike občinskih gospodarskih združenj, ki so mu izročili spomenico, v kateri so opisane žalostne gospodarske razmere v Istri in kjer prosijo pomoči proti temu. Cesarja je pozdravil dr. Vitezić. Vlada je odgovoril, da mu je znano težavno stanje kmečkega ljudstva v Istri, zato bo vladi naročil, da se natančno pouči o vseh gospodarskih potrebah in raz-

merah in stori, kar je potrebno za izboljšanje gospodarstva. Omenil je cesar, da se je z odpisom zemljiškega davka v tem že storil važen korak.

Razpor v pododseku na volilno preosnovo. Ze dolgo časa je bilo čutiti, da so mej posameznimi člani volilnega pododseka bistvena nasprotja, katera poravnati se je vlada trudila brez uspeha. Vzlasti je baron Dipauli pri vsaki priliki pokazal, da se ne strinja z volilno preosnovo, kakešno zahtevajo pododsekovi člani levičarskega in poljskega kljuba. Zadnji čas pa se je to nasprotje tako poostriilo, da je Dipauli izstopil iz imenovanega pododseka, ker je neki s svojimi nazori ostal osamljen. Govori se, da se tudi dva druga člana konservativnega kluba nista strinjala z njegovimi nazori. — Zanesljivega vendar o teh dogodkih, ki so prisilili Dipaulija, da je izstopil iz pododseka, listi ničesar ne objavljajo, vendar menimo, da je ta izstop dovolj značilen že sam na sebi. Dipauli je s svojim izstopom naznanil, da ni upanja za tako volilno preosnovo, s katero bi se res pri volitvah pomnožile pravice ljudstva. Ze do sedaj ni vzbujal pododsek za volilno preosnovo posebnih nad, brez barona Dipaulija nima za krščanske stranke nobenega pomena, kakor da se odločno uprô sklepom, kateri bi izšli iz tega pododseka.

Hentzijev spomenik v Budapešti. Dne 14. aprila 1849. l. je proglasil ogerski minister revolucijski sbor v Debrezinu po predlogu Kosutovem, da je rod habsbursko-lotarinški na večne čase oropan ogerske krone in da je za vselej izgnan iz ogrskega kraljestva. Ogrji so kmalu na to pognali cesarsko vojsko iz dežele. Slik in Jelacič sta bila poražena pri Hatvanu in Gödöllő. Tudi iz Buda-Peste se je umaknila cesarska vojska pustivši v budinski trdnjavi generalmajorja Henrika viteza Hentzi-ja s 3000 možmi.

Hentzi je bil vojaško dete, rojen leta 1785 v Debrezinu. Ze od mladih nog je služil pri vojaki, vdeleževal se je vojak l. 1805, 1809, 1813 in 1814. Pozneje je bil poveljnik petrovarbinske trdnjave, kjer pa se je moral Ogrom vdati in selo l. 1845, ko je tudi Windischgrätz dobil Pešto, bil je tudi Hentzi oproščen. Hentzi je imel nalog braniti Budimpešto. Branil se je čvrsto, dokler ga niso nekateri njegovi vojaki zapustili in z oblegajočimi Ogri potegnili. Hentzi se je pogumno boril na čelu svojih še ostalih zvestih vojakov za cesarja, a naposled je v krvavem boju padel in poleg njega 418 njegovih vojakov.

Umrlega junaka za cesarja je kapitelj reda Marije Terezije odlikoval po njegovi smrti z viteškim križcem imenovanega reda in cesar je vvrstil njegovega sina med barone ter mu dal postaviti spomenik v Budapešti.

In ta spomenik cesarja zvestega junaka bode v oči revolucijarne Ogre, nanj se zaradi občutljivosti ogrske ne smejo pokladati venci in dne 2. t. m. je vrednik tednika „Olvard“ Adorjan Szeles, ki je bil obsojen zaradi razžaljenja cesarja v polletno ječo, zažgal ob spomeniku petardo, ki pa v srečo ni napravila one škode, katero je zločinec nameraval.

plezajoč, sedaj zopet drveč kot brezumen navzgor. Zopet skoči s silnim skokom čez široko razpoklino, toda sedaj ne more več dalje, — široko brezno, katero preskočiti mu ni mogoče, se razprostira pred njim. Z rokama in nogama se je moral poprijeti neke skale, da ni padel v neizmerno globino. Le proti smrtni nevarnosti se je mogel toliko obrniti, da se je mogel na pečino vsaj nasloniti. Smrtni strah ga spreleti; spoznal je, da je izgubljen, ker tu gori ne pride nikdo, da bi mu pomagal. Vendar začne vpiti in na pomoč klicati na vso moč. Pa le odmev se glasi na nasprotni strani. Še vedno kriči, — a tudi kolne, dokler mu moči dopusté.

Večer je nastal. Lovski tat stoji še sedaj kakor pritrjen na skalini, udje se mu od slabosti že tresejo. Vsak trenotek lahko izgubi ravnotežje in pade v strahovito globočino. Obupan in oslabiljen zdrzne nekoliko nižje in sede na isto skalo, na kateri je prej stal. Tako mu bode morda mogoče dalj časa vstrajati, kajti na zadnjo stran se je lahko naslonil; noge pa so visele v brezkončno brezno.

Z večerom vred nastane tudi nevihta, ki postaja vedno in vedno silnejša. Strahovit vihar začne razsajati. Ubogi lovec se komaj ubrani silnim vetrovom, da ga ne potegnejo seboj. Dež mu lije v obraz, bliski švigajo krog njega sem ter tja in od gorá odmeva strahovito gromenje in bobnenje. Lovec že dalj časa več ne kolne. Vsa moč in tudi govorjenje mu je odpovedalo. Oblaki, bliski in skale se mu kažejo v strašnih podobah, — smrtni znoj mu stopa na čelo, in tresoč se po vsem životu zakliče na ves glas: »Sveta Marija Mati Božja, prosi za nas grešnike zdaj in . . .« v tem hipu potegne močan veter in odnese lovčev klobuk s šopkom planink mimo strmih pečin v dolino.

»In ob naši smrtni uri. Amen!« pristavi tatinski lovec globoko hropeč. Spomnil se je onega dne, ko je tako nesramno vzet šopek planink pobožnemu pastirju, in preverjen je, da mu je vzela blagoslovljene cvetice Marija sama. Vedno bolj se mu je začelo daniti v srcu, pričel je jokati, moliti . . .

Drugo jutro je nevihta minula. Zopet gleda lovec na skali na vse strani, če bi prišla odkod pomoč? Moli jutranjo molitev, katere že ni molil leta in leta; pričel se je pripravljati na smrt. »Naj bode v Božjem imenu!« vzdihne. Dosedanje življenje mu je težilo dušo kot največje breme; naj li umre brez svete izpovedi? Polastil se ga je vnovič obup; toda, ko pomisli na Devico Marijo, zadobi zopet upanje na usmiljenost Božjo.

Vedno višje vstaja solnce, a tudi utrujenost in bolečine ubogega lovca postajajo vedno večje. Mislil je res še na rešitev, pa njegovi pogledi postajajo vedno temnejši, gore in pečine se vrte nerazločno krog njega. Poslednje moči mu pešajo, le težko še diha, — le še malo časa, in v globočino bo padel, kjer ga čaka gotova smrt.

Poslednjo »česčeno Marijo« moli, — kar začuje nad seboj človeške glasove. Vse moči napne, da bi zaklical na pomoč, pa ni jednega glasu ne more iz sebe spraviti. — Ko bi trenil, stoji poleg njega mlajši pastir,

kateremu je on vzel šopek planink, — prišel je po vrvi k njemu. Precej ga ovije z vrvjo okrog telesa in s pomočjo starejšega pastirja ga potegne kvišku. —

Pastirja sta namreč nasla klobuk s »planinkami« in takoj sta vedela, da se je moral oni kje ponesrečiti. Mislila sta, da ga najdeta že mrtvega, pa veselo prese-nečena zapazita, da še živi. Pa se veselejša sta postenjaka, ko vidita, kako se je prej brezbožni lovski tat spreobrnil. — Peljeta ga v svojo koč, kjer mu zopet dasta klobuk in »planinke«, katere so ga rešile gotove smrti.

Misijoni.

Mučenci v južnem Šantungu.

(Konec.)

Imeli pa so tudi kristjani v svoji sredi vnetega, omikanega moža, ki jih je neprenehoma tolažil in utrjeval v sveti veri, razlagal celó poganom vzvišene nauke krščanstva, dasi je krvavel iz mnogo ran. Ko je prišvetila večerna zarja, navadni čas za večerno molitev, opomnil je tovariše: »Sedaj bomo molili in ljubega Boga zahvalili.« In kakor mogočen zbor je odmevala iz ust 23 ranjenih in povezanih mož veličastna večerna molitev po pagodinih prostorih.

Pogani so togotno škripali z zobmi: »Ti psi, res so se napili čarovnega zdravila evropejskega, meša se jim; pobijmo jih, potem imajo vsaj mir.« In divjost nima mere. Iz nova so udrli v pagodo. Privlekli so velike kamene ter jih z miz in stolov spuščali na kristjane. Grozen prizor je bil! Kri je tekla v potokih. Ne še zadovoljna skušala je druhal roke in noge svojih žrtev izviti iz sklepov. Oni kristjan, ki je tako vspodbujal svoje tovariše k stanovitnosti, umrl je na videz trikrat, in trikrat so ga z novimi mukami zopet obudili v življenje. Še je bila druhal žejna krvi. »Pribijmo lopove na steno ter jih križajmo«, kričal je neki pogan, »pribijmo lopove«, ponavljala je množica. K sreči je imel prodajalec, h kateremu so se zatekli po dolge žreblje, še toliko srca, da se je uprl taki grozovitosti. »Ne«, dejal je, »za ta namen ne dam svojih žrebljev.«

Preteklo je par dnij. Žene, otroci in nekaj mož se je poskrilo, le po noči so si upali na pot, po dnevi so jokaje in zapuščeni blodili po gorah. Okoli polnoči je bredla majhna družba reko, ki loči cesto od gorá. Bilo je v svečanu, ko po noči voda zmrzuje. Majhni otroci so vekali mrazú. Neka mati je tekala ob bregu, išoč svojega dveletnega sinčka. Dva otroka je s seboj vzela, manjše, ki je jedva hodilo, je izginilo; so-li dete pogani dobili v svoje roke, je-li je utonilo v reki, kdo ve? Četrtrič so prišli kristjani do skofa. Škof je takoj opozoril mandarina, kako se godi kristijanom v Bualiang. Obljubil je Kitajec, da pojde sam v Bualiang ter si stvar ogleda. A vkljub temu je mirno počival še tri dni, in šele sedmi dan se je spomnil, v kaki nevarnosti je toliko krščanskih mož.

Vseh sedem dnij so ležali ubogi kristjani v svojih krvavečih ranah in z zlomljenimi udi v pagodi. Da niso obupali, bil je zopet uspeh onega vnetega kristjana. Dasi

bode v mestu kupoval sužnje. Benamina, pravil je, da dobro pozna; večkrat se je že obrnil nanj. Ker so pa sedaj tudi sužnji sultanovi na prodaj, ponudim tudi vam toliko za vsakega sužnja, za kolikor sva se pogodila z Benjaminom, končal je stari menih. »Pet zlatov dobite za vsakega sužnja, za katerega bode te posredovali. Ali vam je prav?«

»Niti belica ne vzamem za nobenega sužnja kristijana, odvrne pa tolmač; »ako bi mogel, izročil vama bi vse krščanske dečke zastonj, da jih vedeta, častita moža, v domovino.«

Starček menih je strmé upri svoje oko v moža; take besede ni pričakoval. Zato pravi:

»Prijatelj, vi ste kristijan. Noben Turek, ne žid, ne Grk, ne Armenec bi tako ne govoril. Tudi niste od tu, marveč vaš dom ni daleč od našega, ker tako lepo govorite naš jezik.«

»Res, ne tajim, da sem krščansko krščen, odgovarja odpadnik; a počasi so mu šle besede z jezika; bilo ga je nekoliko sram. »A za to se ne gre! Ne mislite, da sem sklenil postati zopet kristijan ter zato prišel k vama. Tudi nisem bil nikdar katoličan, nikdar ud vaše Cerkve; Luter pa nas je učil, da mu je ljubši Turek nego papež.«

Sto šalo si je hotel siromak pomagati iz zadrege, v katero ga je spravilo ljubeznivo, a odkrito oko, ki je je starček vanj upiral.

»Precej se mi je zdelo, da niste katoličan, pravi starček mirno in prijazno. »Katoličan, ki zataji Kristusa, bolj globoko pade, kakor ste vi padli. Odpadnik, ki je bil prej katoličan, po navadi iz dna duše sovraži Kristusa in svoje krščanske brate. Vi ste pač le prisiljeni sprejeti islam?«

»Bodi prisiljen, bodi ne prisiljen — sedaj sem Turek in pač tudi umrem kot Turek, odgovarja tolmač. »Vkljub temu pa bodem vedno rad postregel rojaku, ako mi bode le mogoče. Zato pa vaju, častita moža, opozarjam na krščanskega dečka, ki zelo potrebuje vajine pomoči, in sicer hitre.«

Ahmet Efendi je nato pripovedoval menihoma o Valterju, o njegovem pogovoru z malo sestrico, pa tudi, kako pogumno je spoznal pred sultanom svojo vero. Meniha sta sočutno in z velikim zanimanjem poslušala, kar jima je pravil.

»Bog naj varuje vrlega dečka!« pravi starček. »Precej jutri pojdeva v serajil ter ga odkupiva in njegovo sestrico, če bode slo.«

»O, Martin, pripomni mlajši menih, »ali ne utegneta na vse zadnje biti to otroka gospoda s Trna, ki naju je tako nujno prosil, naj pozvedavava za njegova otroka ter ju odkupiva, naj sta še tako draga?«

»Mogoče, dragi o. Jožef, odvrne starejši menih. »Poglejte v moj zapisnik; na strani 87. ali 88. najdete njuni imeni. Jaz pri luči težko berem.«

»Tukaj sta, pravi o. Jožef po kratkem iskanju. »Dečku je ime Valter, deklica pa je Marija; plavolasa sta oba, deček pa je za svojih dvanaest let velik in čvrst.«

»Prava sta, opomni sedaj tolmač. »Tako sta se otroka ogovarjala, in dečku sem prisojal 14 ali 15 let.«

»Sta že prava! Sta že prava!« vskliknil je mlajši menih vesel. »Kako se bode veselil dobri oče, ako mu pripeljeva otroka!«

»Upajva, da se nama posreči, pravi izkušenejši o. Martin: »Jutri priporočiva pri presveti daritvi svojo namero Materi božji, ki je ustanovila najin red, da odkupuje krščanske sužnje. Dragi o. Jožef, ne veste, kako težko je osloboditi kakšnega sužnja iz serajila. Ako se sultan za katerega posebno zanima, ga navadno sploh ni mogoče odkupiti. Taka je z Valterjem, kakor je videti. Upajmo pa na Boga in pomoč njegove milostne Matere, pa tudi na vašo roko se zanašam, dragi prijatelj in rojak! Jutri po drugi molitvi Turkov snidemo se pred sultanovo palačo, ako vam je prav.«

Ahmetu Efendiju je bilo prav, in poslovili so se za ta večer.

Podoba iz življenja.

(Daje.)

Planinka.

Po nekaterih krajih Gorenjske imajo ljudje še sedaj kaj lepo navado, da neso namreč na praznik Marijinega Vnebovzeta v cerkev razno zelenje, katero hranijo potem leto dni. Ob velikih nevihtah in hudih urah pa sežigajo na ognju posamezne pereščke, da s tem priporočé sebe in vse svoje Marijinemu varstvu. Poleg družih zelj rabijo v več krajih v ta namen »planinko« (»Edeiweiss«).

Strahovita nevihta divja po gorenjskih planinah. Dva črednika, ki prebivata tam gori, seženeta naglo vsak svojo čredo v varen kraj, potem pa hitita v malo gorsko kočico, kjer prosita Boga in Devico Marijo, da bi prizanesla njima in prestrašeni govedi v staji. Časih pa vrže mlajši blagoslovljeno »planinko« v ogenj. —

V tem hipu pa prirojni grdo preklinjajoč velik in divje zaraščen mož v tiho izbico. Bil je lovski tat. — Z vso silo zaloputne za seboj vrata in vstopi. Pastirja kar vstrepečeta pred nepovabljenim gostom. Ta potegne z jezo in novo kletvijo mlajšemu šopek planink iz rok in si jih vtakne za klobuk. Potem pa sede meni nič, tebi nič k peči, da se posuši. — ker zunaj je lilo kakor iz škafa. Ona dva molče gledata skozi okno v divjajočo nevihto ter sta vesela, da nesramni kletvenik znova ne žali Boga.

Naposled nevihta poneha; vedno svitljeje postaja, in tudi bliski so že redkeji. Lovski tat zapusti gostoljubno kočico, ne da bi se kaj zahvalil; pastirja sta pa vesela, da se ga znebila, — le za »planinke« jima je žal.

Čez par dni gre tatinski lovec že na vso zgodaj na najvišje vrhove za divjimi kozami.

Preteče dolgih šest ur; konečno zapazi vendar krasno divjo kozo za streljaj daleč. Skloni se k neki skali, pomeri, ustrelj, — in glasen odmev strele se čuje po pečinah. Kozna pade, toda, ko lovec bližje stopi, plane po koncu in odhiti po skalinah; preslabo jo je zadel. Ne da bi dalje pomisljal, hiti za krvavečo živalijo sedaj

Čas bode pač skrajni, da se v vplivnih krogih prične resno razmišljati, kaj treba storiti, da se tudi Ogorska spravi zopet v one meje pokorščine nasproti svojemu vladarju, katere pristojajo tudi Ogrom kot podložnikom našega cesarja in kralja.

Papež Leon XIII. so razposlali katoličanom v Ameriki lepo pismo, v katerem omenjajo, kako hitro se je vtrdila in razširila katoliška vera v Ameriki ter opominjajo katoličane, kako naj v sedanjih časih spolnujejo natančno svoje krščanske dolžnosti.

Nemci so zadnji čas delali veliko šuma z Bizmarkovo 80letnico. Od vseh strani so mu hodili srečo voščiti ter na mnogih krajih njemu napravljali v čast posebne slavnosti. Šum se je sedaj polegel, Bizmark bo kmalu pozabljen, a na sramoti bodo ostali še dolgo oni avstrijski Nemci, ki so Bizmarku ob tej priliki tako izzivajočo slavo peli.

Japonci in Kitajci so sklenili mir, ki je za Japonce zmagovalce zelo časten. Korejci, ki so pomagali Japoncem in so bili dosedaj pod kitajskim gospodstvom, bodo z naprej sami svoji. Japonci obdrže vse v vojski pridobljene kraje z otokom Formozo. Kitajci plačajo Japoncem 100 milijonov tolarjev za vojno odškodnino. Nadalje so Japonci in Kitajci sklenili zvezo za medsebojno varstvo.

Kaj je novega po Slovenskem?

Kranjsko. Iz Bleda. Tukaj se vprav šele sedaj zavedamo, da se je že povrnila ljuba pomlad. Jezero, katero je dolgo časa pokrivala ledena skorja, je sedaj zopet prosto in razkriva svojo naravno lepoto. Tri mesece ga je letos držala zima v svojih okovih, in še na praznik sv. Jožefa je bil led tako trden, da so ljudje iz Mlinov kar trumoma šli čez jezero k maši v farno cerkev. Solnčna toplota in južni vetrovi zadnjih dni so pa vendar pregreli debelo plast, da je zvođenela in se raztopila. — Jezero začne zamrzovati navadno prve dni po novem letu. »Sv. trije kralji delajo most k Materi božji«, pravi ljudstvo. Mrzli jesenski meseci pospeše ta dogodek le za par dni. Potem pa leži led redno do druge polovice sušca. In mesto modro-zelenega jezera gledaš pred seboj sneženo planjavo, kjer ljudje hodijo in vozijo! — Zanimivo je tudi opazovati, kako hitro zgine led z jezerske površine, kadar poteče njegov čas. Ko mu je solnce že vzelo vso moč in trdnost, navadno lahek veter ledeno ploščo tira v kak del jezera in v par urah se zreali jezero pred teboj. Okoličani tudi ta naravni dogodek zasledujejo in po svoje tolmačijo. Če se zbere led za otokom, v gorenjem delu jezera, »obeta leto dosti žita«, če ga prižene v spodnji del k toplicam in Mallnerjevemu hotelu, pričakovati je »dosti tujcev«, in ako ga nagromadi ob otoški cerkvi, »ima priti dosti romarjev«. Želeli bi pač vsega! — Občina Sodraška je po svojih

zastopnikih danes izročila svojima častnima občanoma blag. gospodu Otonu Deteli deželnemu glavarju in gosp. Ivanu Murnik-u, cesarskemu svetniku častne diplome. — Častnim občanom imenovala je občina Medvode zaslužnega, šestnajst let v Preski za blagor občine in vzgojo mladine delujočega, sedaj vpokojenega učitelja gosp. Frančiška Praprotnika ter mu izročila te dni krasno izvršeno diplomu.

S Štajerskega. Ker so mil. knezofski bolni, letos na veliki četrtek niso mogli umivati nog 12 starčekom; pač pa so bili ti kakor druga leta obdarovani. Kakor se sliši, vrača se mil. nadpastirju ljubo zdravje. Bog daj! — Pri Podsredi se je zgodila velika nesreča. Potegnil se je namreč velikanski plaz, ki je podrl kmetu Agrežu zidano hišo in dvoje gospodarskih poslopij, ter mu zasul deset oralov zemlje, drugim posestnikom pa štirinajst oralov. Zemlja je potok Bistrice tako zajezila, da je voda, ki se ni mogla odtekat, napravila veliko jezero. Blizu 100 vojakov (pionirjev) iz Ptuja je opravljalo potrebna dela, da se je večja nesreča zabranila. Skoda se ceni na 10.000 glđ. Tudi cesarjev namestnik baron Kübeck si je ogledal nesrečo in škodo. — Katoliško delavsko društvo z nemškim in slovenskim oddelkom v Mariboru priredi 21. t. m. zvečer v gostilni »Nadvojvoda Ivan« svoj ustanovni shod. — Mil. gospod celjski opat so 8. t. m. blagoslovili temeljni kamen za »Narodni Dom«, ki ga stavi celjska posojilnica. Poslopje bo stalo 160.000 glđ. in bo menda drugo jesen dodelano. Bog daj svoj blagoslov! — Pri volitvah v okrajni zastop brežiški je v skupini veleposestva zmaga z dvema glasovoma nemčurska stranka, ker je vlada Slovincem zavrгла 7 glasov. — Nemčursko trdnjavo Teharje pri Celju so Slovenci pri občinskih volitvah dne 2. t. m. popolnoma premagali. Ziveli! — Gosp. Mihael Razlag (rojen v Vučji vesi, župnije sv. Križa na Murškem polju), ki ima v Gradcu prvo zalogo moških oblek je te dni na razstavi v Kahiri v Egiptu dobil prvi dobitok. — Dne 11. aprila se je iz Gradca odpeljalo šestintrideset Nemcev na Prusko, čestitat znanemu sovražniku naše Avstrije, Bismarku. — Na Ljubni poleg Vidma so v nekem vinogradu izkopali zelo stare reči; trdi se, da so iz dóbe pred Kristusovim rojstvom. — Pri prevažanju drv iz hrvaške strani na Štajersko sta 8. t. m. utonila Ivan Dogša in Fr. Zorjan iz Obriža pri Središču — Misijonskih pridig v stolnici mariborski so se udeleževali vsi stanovi v prav obilnem številu. Sklep je bil 10. t. m. izredno slovesen. Tudi v mariborski kaznilnici sta obhajala sv. misijon jezuit č. o. Fischer v nemškem in č. g. Hudovernik, stolni vikar v slovenskem jeziku. Č. g. župnik Iv. Kapler se je odpovedal župniji Olimje; č. g. Fr. Valenko je postal provizor v Rajhenburgu; č. g. Jožef Janžekovič je prestavljen za kapelana k sv. Rupertu v Slov. Goricah in č. Strekl je stopil v začasni pokoj.

Listek.

Sultanovi sužnji.

Carigradska slika iz 17. stoletja.

7. Odpadnik.

Tolmač Ahmet Efendi je čul, kako pogumno je Valter očitno spoznaval svojo vero pred sultanom, videl je tudi, kako grozovito so kaznovali dečka. Smilil se mu je mladi spoznavalec in v srcu, ki ni bilo še popolnoma pokvarjeno, občudoval ga je, v prsih pa se mu je jela oglašati vest.

Ko se je ob mraku vračal iz serajila po ozkih, skoro že temnih ulicah proti svojemu stanovanju, govoril je sam sebi: »Bernard, kak strahopetec si proti temu dečku! Zatajil si Kristusa, svojega Odrešenika, prostovoljno, da bi ti le ne bilo treba v potu svojega obraza služiti kruha, potem ko si zapravlil in zaigral svoje očetovsko imetje, kakor izgubljeni sin v evangeliju. Ali bodeš sedaj toliko srčen, da se vrneš in porečeš: »Oče, grešil sem zoper nebesa in zoper tebe?« A vrniti se ne moreš; zakaj Turki bistro gledajo na odpadnike. In če bi ti bilo tudi mogoče, kdo vé, kako te sprejme tvoj razsrjeni oče? Tako gotovo ne, kakor oni oče v evangeliju? Obsojen si živeti, in umreti moraš kot Turek!«

Tako je tolažil odpadnik svojo vest; a tako lahko to ni slo. Neprenehoma je gledal pred seboj pogumnega dečka. Zvenele so mu v ušesih besede, ki jih je govoril Valter sestrici: »Kaj pomaga človeku, ako pridobi ves svet, na svoji duši pa škodo trpi?« Zvenela mu je srčna molitev, ki sta jo otroka molila, gledal je pred seboj dečka, kako pogumno je pred sultanom spoznaval svojo vero, čul neprenehoma, kako je ječal, ko so ga sužnji bili, kako je jokal; a zatajiti svojega Boga vendar ni hotel. Spomnil se je tudi besedij svetega pisma, katerih se je util še kot deček: Resnično vam povem: »Kdor me bode spoznal pred ljudmi, spoznal ga bodem tudi jaz pred svojim Očetom, ki je v nebesih; kdor me bode pa zatajil pred ljudmi, zatajil ga bodem tudi jaz pred svojim Očetom, ki je v nebesih.« — In kaj bode s teboj potem vso večnost?« vpraševal se je. Zakaj vera, ki jo je bil po vnanje zatajil, ni mu še zamrla v duši.

»A, ne skrbi za to!« pravi naposled ježno. »Saj drugače ne morem ravnati! Ali naj me na vse zadnje tako bičajo, kakor tega malega siromaka? Saj že naprej vem, da se odpovem Kristusu že pri drugem ali tretjem udarcu. Gospod se me bode usmilil in mi odpustil slabost. Naši pridigarji tako pravijo, da sem opravičen, ako le verujem in v srcu imam res vero, dasi ne čutim toliko moči v sebi, da bi tudi očitno pokazal svoje verno srce. Neki prijatelj mi je pravil, da kalvinski Nizozemci na Japonskem križ z nogami teptajo in sveto vero izdajajo, ako upajo le kaj dobička; meni pa gre tukaj za življenje!«

Ko so odpadniku rojila te misli po glavi in ga vznemirjale, dospel je do mostu, ki je vezal glavni del

Carigrada s predmestjem Galato. Nova misel mu šine v glavo. Nesrečnega dečka ni mogel pozabiti.

»Saj poskusil bi pa vendar le lahko«, govoril je sam sebi, »ali ubožčka res ne bi mogel rešiti! Kako prav, da sem poslušal danes žida Benjamina! Kaj pa, ko bi ona dva meniha odkupila tudi tega mladika? Naberačila sta precej denarja po Evropi, da rešita čim največ krščanskih sužnjev krutega jarma. Tako vsaj mi je pravil žid Benjamin. Kar tja v Galato stopim h krščanskima menihome — kje stanujeta, povedal mi je k sreči Benjamin — in jima priporočim Juzufa, kakor mu pravi sultan, ali Valterjs, kakor ga kliče njegova sestra. Pridem pač nekoliko kasneje domov.«

Kar je sklenil Ahmet Efendi, storil je tudi. Stopil je po mostu; skoro nikogar ni srečal, ker je bilo že pozno. Le par psov in beračev, brez katerih tudi tedaj Carigrad ni bil, nadlegovalo ga je. Kmalu je stal pred hišo, v kateri sta stanovala meniha. Bila sta iz onega reda, ki je bil ustanovljen le radi sužnjev. Nabirali so redovniki med kristijani denar in potem odkupovali sužnje-kristijane. Večkrat je vzel tudi kak redovnik sužnje verige sam na svoje roke, ako je posel denar, ali je bila cena za sužnja previsoka — le, da se je skrbi oče lahko povrnil k svoji družini, ali da je ljubeča mati lahko zopet pritisnila sina-jedinca na svoje srce.

Ahmet Efendi je potrkal, in odprl mu je oborožen služabnik, katerega sta bila dobila meniha od španjskega konzula, da bi ju varoval. Služabnik véde poznega gosta v sobo, nažge luč ter mu naroči, naj nekoliko počaka, ker meniha ravno molita.

»Škoda«, pristavil je preprosti služabnik, da jima ne sveti luč islama; ne bi bila napačna meniha; vsaj tako častljiva bi bila, kakor oni naši dervisi, ki plešejo in tulijo.«

»Alah deli milosti, kakor so namenjene«, odgovarja krščanski odpadnik. Nam pošilja solčno luč svojega nauka, nevernikom privoščil toliko svetlobe, kolikor je daje zvezdica v temni noči. A prijazno moramo sprejeti te evropske menihe, zakaj prinašajo nam zlat, težak denar, da odkupijo krščanske sužnje. Celó sultan, naš gospod, ki naj ga blagoslovi Alah, ne bi se branil prodati letos precejšnje število svojih dvornih sužnjev.«

»To je pa čudno! Take volje ni zmerom!« odvrne stražnik. »Menda denarja toliko potrebuje za vojsko. Pravijo, da je prisegel pri prerokovi bradi, da bode osvojil Dunaj, in veliki vezir Kara Mustafa — Bog mu daj zmago — nabira in sklicuje z vseh strani vojake. Take vojske neki se ni bilo pod polumescem. — Sedaj sta pa meniha s svojimi molitvami že pri kraju, potrpi, takoj te zglasim!«

V kratkem sta prišla v sobo redovnika, častiljiv starček z dolgo srebrno-belo brado in mlad mož, še v cvetu let. Odpadnik ju je pozdravil ter se jima globoko priklonil, kakor je pri jutrovcih navada. Meniha sta s tujcem sedla na stol.

Pogovor je pričel starček. Pripovedoval je najprej, zakaj sta se meniha napravila v Carigrad. Doslej se je zmenil z židom Benjaminom, ki mu bode tolmač, kadar

1/12. uri hiše, omet je na mnogih mestih odpadel, zidovje je pokalo. Zares mislil sem, da me boče zasulo. Ta potres je tudi mnogo hiš poškodoval, stropi so se predrli, kakor v več hišah vasi Spodnjega Tustana, v gradu Tustanu se je podrla celo jedna stran. Po tem sualjeju so se čutili še drugi, slabejši in hujši, v daljih in krajših presledkih. Okoli 1. ure je dokončal delo razdjanja drug hud potres. Takrat sem slišal v stenah opeko se premikati. Navdajale so me misli, konec je vsega. Moravska in Vrhpoljska cerkev sta močno poškodovani. Potresi so se ponavljali še danes dopoldne.

Iz Homca, 15. aprila. Na naši lepi cerkvi je grozni potres napravil toliko nevarnih razpok, da dolgo ne bo mogoče v njej maševati, če je ne bo treba celó do tal podreti ter z nova zgraditi, ker je bila že poprej vsled potresa nekoliko poškodovana. Prvi potres je bil ob 11. uri 25 minut nocoj po noči, pri drugem okrog pol 1. ure je kembelj zadel ob srednji zvon. V Šmarju je bolj poškodovan zvonik kot cerkev. Bog in Mati Božja se nas usmilita!

Iz Komena 15. aprila. Nocoj okrog polu dvanajste ure prvi močni potres potem pa do 30 sunkov nekaj prav mčnih; podrlo se je mnogo hlevov in poslopij porušilo. Cerkev močno poškodovana. Danes bode maša na prostem. Ljudstvo zbegano čulo je celo noč na prostem. Sunki se še ponavljajo! Vse preplašeno; če ostane nemo še živi, obširneje v dopisu. — Bog nam pomagaj!

Iz Planine 15. aprila. Grozen strah smo imeli minulo noč. Ob četrt na polnoč je prvokrat močan potres, z votlim bobnenjem prihrvši od zahoda sem, zmajal zemljo in jo skoraj jedno minuto stresaval. Vsi smo prestrašeni planili kvišku, prižgali luči in hiteli iz poslopij, da si saj golo življenje rešimo, ako se začne rušiti zidovi. Po prvem potresu je v dobi petih ur sledilo še 15 krajših in milejših. — Spal seveda ni nihče. Nekateri so na cestah čakali, kaj bode — drugi doma molili in klicali na pomoč Boga in Marijo. Marsikdo je natihoma obudil kesanje in se bal, da je prišla poslednja urica njegovega življenja. Tudi psi so skočili s svojih ležišč in začeli lajati; škode doslej nismo opazili. — Med prvo božjo službo v podružnici sv. Roka v Gorenji Planini je še dvakrat dregnilo, tako da smo šteli skupno blizu 18 sunkov potresa. Vselej je poprej zamolklo bobnelo, kakor bi prihajal od daleč kak železniški vlak. — Nekaj piveav je bilo zbranih v gostilni v Lazah; ko se je prvokrat zemlja zagugala, so se opotekali po sobi in s težka ohranili ravnotežje; spo-

znávši, kaj da je, so planili iz hiše in v hipu je bila gostilna prazna. Gosp. župnik je v cerkvi z lece govoril o tem grozopolnem prirodnem pojavu, izvajal primerne nauke za ljudstvo ter ob enem vzbujal k zaupanju v Boga. Da se zbegano ljudstvo potolaži in prosi Boga odvrnjenja šibe potresa, je bila popoldan pol ure pred božjo službo skupna molitev v župnijski cerkvi. Sneg, povodenj in še potres — prehude so te nadloge tako naglo zaporedoma.

Iz Bohinja, 15. aprila. Ob 1/12. po noči nastal je strašen potres, trajal je nad celo uro. Prvi močni sunljeji bili so horizontalni — smer bila jim je od severa proti jugu — drugi nevarnejši vertikalni. — Nekateri osebe, čuječe pri nekem mrliču, je obšla tolika groza, ko so videle tresti se mrliča, da jim je oslabilo. V jutru po četrti uri in krog sedme ure se je potres zopet ponavljal; a ni bil več tako silen. Nesreče ni nobene. Ljudje ne pomnijo v Bohinju tako strašnega potresa. Šibe potresa reši nas o Gospod!

Sturje na Vipavskem, 15. aprila. Pretečena noč je tukajšnje ljudi zelo prestrašila. Ob četrt na 12. uro bil je hud potres, ki je marsikaterega dvignil iz postelje. Votlo, zamolklo bobnenje čulo se je nekaj prej od zahoda do vzhoda, naenkrat pride močan sunek, zemlja se močno trese nad pol minute. Tu vrže kako posodo iz police, tam pade podoba ali svetilnica raz stene, tam se loči omet ob zidu — in v nočni tihoti vsaka mala reč močno in plašljivo odmeva. Nekateri beže na prosto, sem pa tja kar cele družine, bojé se, da gibajočega se zidu ali postrešja ne podere kaki močnejši sunek. Več ur prebijejo v strahu pri tujih ljudeh, kajti mali potresi se vedno ponavljajo. Na jutro zapazijo razpoke tudi pri novih zidanjih. Na gori Kelk ni bilo nič boljše in ko so zjutraj šli v dolino k sveti maši, videli so posledke potresa tudi pri skalovju, ki se je razrušilo, jeden je celó na potu dobil od kamenja ubitega zajca. Zadnji potres čutil se je še o pol 7. uri. Danes smo se prepričali, da ne prosimo zastoj: šibe potresa reši nas Gospod!

Loterijske srečke.

Dunaj, 6. aprila:	86.	31.	12.	10.	40.
Gradec, 6. aprila:	56.	88.	42.	73.	53.
Lince, 13. aprila:	41.	48.	25.	78.	83.
Trst, 13. aprila:	13.	74.	71.	54.	37.

■ Prihodnja številka „DOMOLJUBA“ izide dne 2. maja 1895 zvečer.

CENIK vin vipavske in istrske vinarske zadruge.

V skladišču v Šiški št. 9 nad 56 litrov:

	hektoliter
223 (24-2)	
Vipavsko belo I.	24.— do 25.—
II.	23.— „ 23 50
Vipavski Rulandec, desert	37.—
„ Rizling	30.—
„ Sipa	37.—
„ Burgundec	—
Istrski teran, stari	18.—
„ novi	18.—
Istrsko belo	19.—
Istrski Refoškot	35.—
„ Refoško 100 but.	90.—

V pivnici (na drobno) na Bregu št. 1:

	liter
Vipavsko belo, staro	—36
„ novo	—36 do —40
Vipavski Rulandec	—52
„ Rizling	—48
„ Sipa	—52
„ Burgundec	—
„ Vrhpoljski butelj.	—70
Istrski teran, stari	—32
„ novi	—32
Istrsko belo	—32
Istrski Refoškot	—50
„ Refoško buteljka	120

Zadruge razpošiljati vzorce in vina direktno.

Vsakdo

kateri rabi odlikovano železno tinkturo lekarne Piccoli-Jeve pri „angelju“ v Ljubljani, si ohrani zdrav in krepak železdec, lahko prebavlja jedila in se obrani zaprtju telesa.

Cena steklenice je 10 novcev.

Vnanja naročila razpošilja proti povzetju zneska.

148 24-24

Tržne cene v Ljubljani

dné 16. aprila.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica m. st.	7	30	Špeh povejen, kgr.	—	64
Reč.	6	20	Surovo maslo.	—	72
Ječmen.	7	—	Jajce, jedno	—	2
Oves.	6	20	Mleko, liter.	—	10
Ajda.	6	55	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso.	7	50	Telečje	—	70
Koruz.	7	—	Svinjako	—	64
Krompir.	3	40	Koštranove	—	44
Leda, hktl.	12	—	Pisaneč	—	75
Grah.	15	—	Gelob	—	18
Pšol.	12	—	Seno, 100 kgr.	2	14
Maslo, kgr.	—	90	Slama.	—	1 90
Mast.	—	66	Drva trda, 4 kub. mtr	9	—
Špeh svet.	—	54	mekha.	6	—

Povesti

Andrej Kalan

izšel je ravnokar ter se dobiva komad 20 kr., po pošti 23 kr. v Katoliški Bukvarni in Tiskarni v Ljubljani. — Tudi III. in IV. zvezek sta še v zalogi.

Delavnica kleparskih, ključarskih,

ANTON BELEC

Št. Vid nad Ljubljano

izdeluje ter ima v zalogi

cerkvene svetilnice ali stalnice

220 4 dve po 194 5-2

iz kositarja 12, 15, 18, 20 gld., iz medenine 22, 24, 26, 32 gld., iz topkaka 40, 50 gld.,

obhajilne svetilnice

iz kositarja po 2 gld., iz medenine po 5, 8, 10 gld.

pušice z zvončki

za pobiranje miločilne, iz kositarja po 1-50 gld. iz medenine 5 gld.

štedilna železna ogušlča

vsa železna in tudi razna za vzidati.

!!Pokrivanje zvonikov!!

Barvanje zvonikov

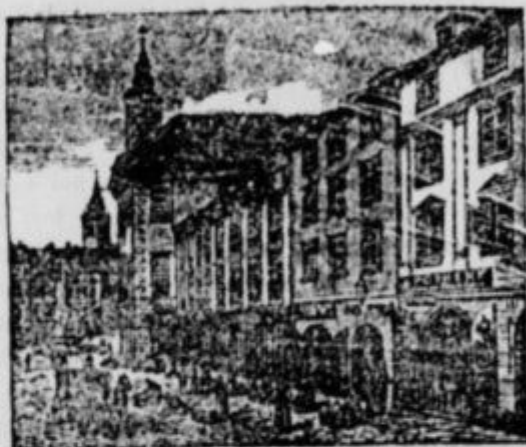
— napoljevanje srednjih žlebov in strelovodov. —

Razne železne ograje, vrata, omrežja za pokopališča itd.

oženjen samostalni pristavnik (majer)

za večje posestvo v spodnjem Štajerskem. — Zahteva se praktična izurjenost v poljedelstvu in živinoreji, posebno kar se tiče goveje in prašičev. Zmožnost slovenskega jezika neobhodno potrebna. Vprašanja: Fr. Kaiser v Ptuj.

Najcenejši in najboljši vir nakupovanja!

Ubald pl. Trnkóczy

lekar zraven rotovža v Ljubljani

priporoča:

Ovet koper trganje (Gichtgeist) lajša in preganja bolečine v križu, nogah in rokah. — Steklenica 50 kr., 6 steklenic 2 gld. 25 kr.

Marijinceljske kapljice za želodec. — Steklenica 20 kr., 6 steklenic 1 gld.

Planinski kelišni ali prani sirop za očiščene in stroke; raztvarja sliz in lajša bolečine, n. pr. pri kašlju. — Steklenica 56 kr., 6 steklenic 2 gld. 50 kr.

Odvajalne ali čistilne kroglice čistijo želodec pri zabasani, skaznem žledci. — Škatulja 21 kr., jeden zavojček s 6 škatuljami velja 1 gld. 5 kr.

Redilna šupa za živino za se-tranje potrebe pri kravah, konjih in prašičih. — Zavojček s rabilnim navodom vred velja le 50 kr., 5 zavojčkov samo 2 gld.

Ovet za konje. Najboljše mazilo za konje, pomaga pri protagu žil, otekanji nog, strpenji v boku, v križi itd., s kratka pri vsanji boleznih in hihah. — Steklenica s rabilnim navodom vred stane le 1 gld., pet steklenic s rabilnim navodom vred le 4 gld.

Vsa ta naštetja in vsa druga zdravična sredstva se dobijo v

lekarni

Ubalda pl. Trnkóczy-ja

v Ljubljani zraven rotovža

in se vsak dan s prvo pošto razpošiljajo. 144 (24-23)

† Matej Močnik.

Ponoči 15. t. m. je umrl po dolgem bolehanju blagi gospod **Matej Močnik**. Bil je rojen 18. septembra 1837 v Zalogu fare cerkljanske na Gorenjskem. Posvetil se je učiteljskemu stanu. Služboval je v Kamniku in v Ljubljani, kjer je mimo stanovskih poslov izvrševal tudi skozi deset let vajejanje „Učiteljskega tovariša“. A tudi sicer je bilo slovstveno delovanje pokojnikovo jako plodovito in raznovrstno. Večleten odbornik „Slovenske Matica“, družbe svetega Cirila in Metoda, Vincencijevega društva, Katoliške družbe, društva slovenskih učiteljev, Narodne šole, — kazal je povsod neumorno delavnost, nepresegljivo marljivost. Prav tako je bilo socialno njegovo delovanje izredno vneto. Z Matejem Močnikom lega v grob neomahljiv značaj, moč, ki svojega verskega in narodnega prepričanja nikdar ni hlinil, pa tudi nikdar ni zatajil. Živeč ob času, ko so se uvajale pri nas sedanje šolske postavbe, kazal je neustrašeno po pravilih Slomškovih, da mora biti povsod mati šoli cerkev, da brez cerkvenega vpliva ni krščanske vzgoje itd. Da ga vsled tega njegovi predniki niso marali, to pokojnika čisto nič ni motilo. V zasebnem življenju je bil Močnik skromen, tih, priazen, postrežljiv — vse svoje imetje je sproti razdajal revežem, osobito ubogim dijakom, katere je tudi sam rad poučeval. Bil je tudi podporni član slov. katoliškega del. društva. Deloval je tiho, ne hlepeč po posvetni slavi, zato pa sme uverjeni, da zlata njegova duša še živi slavo božjo, katera mu je bila vsikdar najprej na srečo. Blagi pokojnik, počivaj v miru, njegov spomin in vzgled naudajaj srca Slovencev! R. I. P.

(Cerkev se je podrla) Kakor poroča »Gazetta di Venezia«, se je pripetila grozna nesreča v Mirabelli pri Kataniji. Med službo božjo se je podrla katedralna cerkev in zasula vse navzoče. Dosedaj so izkopali osem mrtvih in dvajset nevarno ranjenih. Izkopavanje jako počasi napreduje, ker se vedno podira zid.

(Narodni nasprotniki Rajfajzenovih posojilnic.) Z ozirom na »Narodove« napade na Rajf. posojilnice dobili smo iz dežele tele vrstice: Naši domači nasprotniki na vse načine ovirajo organizacijo kmetskega ljudstva. V svojih glasilih, zbirališčih itd. na vse možne in nemožne načine opisujejo škodljivi (!) vpliv novih posojilnic in že obetajo grozoviti denarni polom teh zadrug. Pri vsem tem natolcevanju jih vodi le brezmejna skrb za našega kmeta (kdo se ne smeje?!). Da, da, bojé se, pa le zato, se bojé za kmeta, ker se jim izvija iz rok, ker se hoče organizovati in nič več njim hlapčevati. Rajfajznove posojilnice pa gotovo niso na tako slabih nogah, sicer bi se ne množile tako kakor se recimo na Nižje Avstrijskem. Tam je bilo koncem l. 1888 16 Rajfajzenovih posojilnic, a že l. 1894 jih je poslovalo 268 in poročilo deželnega odbora pravi, da z velikim vspehom omejujejo oderuštvo, zabranjujejo razprodajo domačij, ki pomagajo rade v sili. Čuti ni, da bi bilo kaj izgube, ker dolžniki radi plačujejo obresti in pri posojilnicah se snujejo lahko tudi druge zadrug.

In tako kakor na Nižje Avstrijskem boše tudi pri nas navzlic vsem javnim in zakotnim nasprotovanjem naše narodne stranke, ki je sprejela baje gospodarski program krščansko-socialne stranke za svoj program!

(Iz Grahovega) pri Cirknici. Kakor je v zadnjem »Domoljubu« neki zvest njegov bralec poročal iz Cirknice, da liberalni Cesarjev »Fronc« po Martinjaku širi »Rodoljuba«, tako naj povem še jaz, da je tudi pri nas tak likar, ki hoče ljudstvo z »Rodoljubom« zlikati. Sicer je postavljen, da bi likal šolske otroke, ne pa ljudstvo slepil z liberalnimi listi. Da je »Rodoljub« res liberalen list, pokazal je že zadosti s svojimi umazanimi povestmi. In tak list hočete vrvati v naše katoliške hiše in pokvariti katoliške otroke! Res je sicer, da je ta mož do zdaj imel veliko oblast pri ljudstvu, posebno pri volitvah, a zdaj mu čedalje bolj hrbet obrača, ker si pač misli, kdor hoče druge likati, mora sam prej zlikan biti. »Pojdite in učite vse narode,« rekel je Kristus svojim namestnikom in jim je s tem dal oblast ljudstvo podučevati in voditi po pravi poti. Od koga pa je on dobil oblast ljudstvo pri volitvah izvajati na liberalno stran? Jednako dela tudi begunjski organist. Naše ljudstvo je katoliško in tako hoče tudi ostati vkljub vsem liberalnim zvijačam. Katoliški možje! Naša stvar se glasi: Za katoliške hiše katoliške časopise!

Trdno stojmo kakor hrast,

Bogu pojmo slavo, čast!

Zvest prijatelj katoliške ljudske stranke.

(Grozne zločinstvo) zvršilo se je v Benetkah v noči od 2. do 3. aprila. Neznani tatovi priplazili so se v cerkev »bosonogih bratov«, odprli tabernakelj ter vzeli iz njega nad 200 posvečenih hostij, katere so potem raztrosili po cestah. Duhovstvo pobralo jih je v slovesni procesiji. Ondotni patrijarh zapovedal je po vseh cerkvah službo božjo v zadoščenje in ta dogodek naznanil Vatikanu.

Poročila potresov.

Iz Višnje Gore: Močni potres je bil v noči 14. t. m. ob 11. uri in 22 m., za tem hitro 3 slabejši in tri četrt na dvanajsto uro se je zopet močno in dolgo treslo; včasih slišalo se je samo pretresljivo podzemeljsko bobnenje, brez da bi se bil potres čutil. Tako je bilo po krajših ali daljših prenehanjih do pete ure zjutraj skup 42 potresov, med tem 4 prav močni. Križ na zvoniku župne cerkve sv. Tila je po strani vrglo, ravno tako pri podružni cerkvi v Leskovcu. Pri veliko stoletij stari razvalini Kneza Auersperga je odlušilo kos zidu. Orodje po sobah je eno ob drugo trkalo in opeka na strehi je ropotala, kakor bi zmrzel sneg po nji drčal. Prav čudno se mi pa vidi, da srebro v vremeniku ni padlo, ampak zvečer, po noči in zjutraj kazalo lepo vreme. Nikdo ne vé povedati v našem kraju o takem potresu.

Iz Vrhopolj pri Moravčah, 15. aprila. Sinoči okoli 9. ure se je čutil tukaj slab sunljaj, kojega še mnogo ljudij zapazilo ni. Ko je vse trdno spalo, potresle so se ob

je bil sam blizu smrti, vendar ni nehal pridigati in opominjati. Skrb za duše katekumenov, ki še niso bili krščeni, treba je bilo prepustiti Bogu, zakaj nobenega tujca poganški čuvaji niso pustili k jetnikom. Neki semeniščan je sicer poskušal za trgovca preoblečen priti v pagodo, a zastoj, čuvaji so divjali kot stekli psi.

Prišel je naposled mandarin. »Glasno so ga pozdravili učenjaki.« Niti najmanjšega strahu niso kazali. Nasprotno, ko je zahteval uradnik morilce, odgovorili so mu: »Koliko jih hočeš? Tu jih je tri tisoč, je-li to dosti?« Ko je mandarin ogledoval ranjence, vprašali so ga modrijani kar naravnost: »Kje bodeš obglavil te ljudi, tu ali mestu?« Lahko so brez skrbi tako govorili, ker so vedeli, da je tudi mandarin vsaj v srcu istih mislij. In res si ni upal ugovarjati jim, zakaj rekel je: »Dobro, te ljudi spravim v mesto, in ondi jih dalje kaznujem.«

Voz je bil takoj na mestu, in kakor les so naložili 17 spričevalcev Gospodovih drugega vrh drugega na isti voz ter jih odpeljali v mesto. Kake muke so na poti prestali je nepopisno. Nekateri kristijani so pozneje pravili, da so na tej poti več prestali, kakor v vseh prejšnjih mukah. Vseh niso bili naložili na voz, ker so bili ostali vidno že prav blizu smrti. Res so umrli drugi stirje izmed njih.

Ko so pripeljali kristijane v mesto, spravili so jih v neko gostilno, kjer sta v kratkem še dva umrila za ranami.

V tolažbo misijonarjem je to, da se nikdo ne vkloni tudi taki sili. Brez doma so, hrane imajo kristijani toliko, kolikor jim dajo dobrotniki, zlasti misijonarji, vendar vere ne zapuščajo. Ko je vprašal misijonar nekega dne te sirote: »Sedaj vam je gotovo žal, da ste sprejeli krščansko vero,« odgovorili so mu z veseljem: »Ne, sedaj šele nam je krščanska vera prav draga.« Kakor bi se ne bilo ničesar zgodilo, pripravljajo si zopet domove ali se učé molitvic.

Razne novice.

(Molitve za odvrnitev šibe potresa.) Previseno knezoškofijstvo ljubljansko je razposlalo v ponedeljek častitim mestnim farnim uradom ljubljanskim sledeči ukaz: »Da bi nas usmiljeni Bog rešil šibe potresa in nam prizanesel v svoji jezi, ukazujem vsem čč. gospodom mestnim župnikom, da izpostavijo danes popoldne na primerno ozaljsanem kraju pod milim nebom presv. Rešnjé Telo vsaj za pol ure ter molijo pred njim žalostni del rožnega venca, litanije vseh svetnikov in Matere Božje in druge primerne molitve. Dalje dovoljujem, da se sme sveta maša obhajati pod milim nebom, kjer in dokler se za to potrebno spozna, ter da se privzema pri sveti maši vsak dan k navadni zapovedani molitvi za papeža tudi se molitev »tempore terraemotus« (inter orationes diversas 15.) Konečno tudi dovoljujem, da se za danes ukazane pobožnosti smejo ponavljati tudi prihodnje dni, v kolikor čč. gg. sami za to mogoče in dobro

spoznajo.« — Ta ukaz velja jednako tudi za druge župnije, katere je Bog obiskal s hudo šibo potresa. Vsem duhovnikom brez izjeme pa velja ukaz glede privzemanja molitve pri sveti maši za čas potresa.

(Svarilo in prošnja.) Iz Ljubljane in iz mnogih drugih krajev se sliši, kako so ljudje nemirni in zbegani zaradi potresa. To je seveda natorno, da se človek trese pred grozečo nesrečo. Zato je prav in lepo, da pri Bogu v molitvi išče pomoči. Da pa bo naša molitev Bogu všeč, treba da smo v milosti božji. Zato treba kesati se svojih grehov, dobro spoved opraviti, potem pa se zaupno izročiti Bogu, ki bode rane, ki jih je zadal, tudi ozdravil. Praznih strahov torej nikari imeti in ne poslušati vsake govornice, ki napoveduje, kako bo še potres razsajal, in da najhujše se ni minulo. — Izročimo se zaupno v varstvo božje, zatekajmo se v naročje svoje nebeske Matere Marije, opravljajmo mirno svoja opravila in pomnimo, da Bog čuje nad nami, ki bo zaupno uslišal naše skesane molitve ter nas rešil nadaljnih nesreč.

(Novomašniki iz 3. letnika) v Ljubljani so doslej odločeni naslednji gg.: Jarec Alojzij iz Ajdovice, Jerše Jos. iz Šmartna pri Kranju, Novak Jos. iz Podzemlja, Plantarič Jos. od Sv. Trojice, Prelesnik Matija iz Dobrepolj, Remškar Val. iz Brezovca, Škerjanec Martin iz Križev pri Trzinu, Švigelj Jos. iz Borovnice.

(Potovanje v Loreto-Rim-Padovo.) Predsedništvo katol. družbe za Goriško razpošilja poseben oklic za potovanje v Loreto-Rim-Padovo. Vlak odide iz Gorice dne 25. aprila. Kedor se želi vdeležiti romanja po suhem, oglasi naj se v ta namen do 18. aprila v Gorici pri osnovalnem odboru, Nunske ulice št. 14. Vozna cena v Loreto tje in nazaj velja v 3. razredu 8 glđ. 13 kr., za Loreto-Rim (tje in nazaj) 12 glđ. 45 kr., skupaj 20 glđ. 58 kr.

(Mohorjeva družba.) Radostnim srcem naznanjamo novico, da je družbi sv. Mohorja se letos nabralo, kolikor je zdaj znati, krog 71 tisoč udov. To je zopet sprelep napredek proti lanskemu letu; posebno nas veseli, da smo tudi na Koroskem zdatno napredovali. Za krasni vseh se poleg božjega blagoslova zahvaljujemo dobrosrčnemu, za pouk doveznemu slovenskemu ljudstvu, pa njega gorečim gg. duhovnikom in zlasti gg. poverjenikom. Ganilo nas je slišati, kako so mnogi gospodje nedeljo za nedeljo z lece, o priložnostih pa tudi osebno gorko priporočevali družbo in vabili k pristopu, a marsikateri izmed njih so celo iz svojega žepa založili udnino takim udom, kateri so bili volje pristopiti, pa niso imeli s čim plačati. To je zlasti letos tem večjega pomena za Mohorjevo družbo, ker ljudje zavoljo obilnega snega in zametov v goratih krajih dostikrat niti v cerkev niso mogli, še manj pa na trg, da bi bilo kaj skupila—in denarja za udnino, ki jo bodo pozneje povrnili gg. posojevalcem. Ko ne bi bili naši poverjenci tako požrtvovalni in vneti rodoljubje, naša družba bi davno ne štela toliko udov, da se z njih številom Slovenci res proslavljamo pred vsem unanjim svetom. Bodi za to vnovič hvala Bogu, zahvala vsem družbenim podpornikom in udom!

Odbor.

Hiša

z malim vrtom, z 1 travnikom in s lepo zaraščenim gozdom (6 oralov) v Seleich, pripravna za kakoli obrt, je iz proste roke na prodaj. — Več se izve pri lastniku M. Otrin-u, 186 — 17 Str. Near. Halsted St. v Chicagu, ali pri oskrbniku Francu Silber-ju v Seleich pri Škofji Loki. 230 1-1

Herbapny-jev podfosfornasto-kisli apneno-železni sirup

Ta že 25 let z največjim uspehom rabljeni, od mnogih zdravnikov najbolj priznani in priporočani prsi sirup rastaplja sluz, upokojuje kašelj, pomanjšuje pót, daje slast do jedi, pospešuje prebavljanje in redilnost, telo jači in krepi. Železo, ki je v sirupu v lahko si privajajoči obliki, je jako koristno za naraščanje krvi, rastopljive fosforno-apnene soli, ki so v njem, pa posebno pri slabotnih otrocih pospešujejo naraščanje kosti. Cena steklenice Herbapnyjevega apneno-železnega sirupa je 1 gld. 25 kr., po pošti 20 kr. več za ravnanje. (Polovičnih steklenic ni.) 196 20—9

Svarilo! Svarimo pred ponaredbami, ki se pojavljajo pod enakimi ali podobnimi imi ali, a so vendar posvoji sestavi in svojem učinku popolnoma različni od našega originalnega 22 let obstoječega podfosfornasto kislega apneno-železnega sirupa. Zahteva naj te sorej vselej izrečno Herbapny-jev apneno-železni sirup. Pazi naj se tudi na to, da je kraven stoječa oblastveno protokolirana varstvena znamka na vsaki steklenici in prosimo, ne dajte se zapeljati niti z nižjo ceno, niti z drugimi pretvezami, da bi kupili kake ponaredbe! 627 20—18

Oserdnja razpošiljalnica za provinco: na Dunaju, lekarna „zur Barmherzigkeit“ Neubaun, Kaiserstrasse 75. Prodajajo ga gg.: lekarničarji: V Ljubljani J. Svoboda, G. Piccoli. Ubald pl. Trnkóczy, W. Mayr; dalje ga prodajajo v Celju: J. Kupferschmid, Baumbachovi dediči; na Reki: J. Gmeiner, G. Prodán, A. Schindler, A. Mizsam, lekarničar. F. Prodán, M. Mizsam, drog.; v Brezavi: A. Ruppert; na Sovodjam (Gmünd): E. Müller; v Celovcu: P. Hauser, P. Birnbacher, J. Kometter, A. Egger; v Novem mestu: A. pl. Sladovics; v St. Vidu: A. Reichel; na Trbiču: A. Slagi; v Trstu: E. Zanetti, A. Suttina, B. Biasoletto, J. Seravalle, E. v. Leutenburg, P. Prendini, M. Ravasini; v Beljaku: F. Scholz, dr. E. Kumpf; v Ormožju: J. Blažek; v Velikovi: J. Jobst; v Wolfbergu: J. Huth.

Najboljša, izredno okusna je župnika Kneipp-a sladna kava

OCHRANNA-ZNÁMKA

v rudeših štirilglatih zavitkih s sliko župnika Kneippa.

Oelzova kava

v rudeših okroglih zavitkih. 24—8

Vsaka posebej porabljena ali pomešana nameštata popolnem navadno zrnato kavo.

Dobivata se v vsaki boljši prodajalnici.

Kjer ni zaloga, pošlje je izdelovatelj (Oelz v Bregencu) po pošti v zavojih po

4½ kilograma za gld. 210.

639 24—18

zadnja cena

R. Miklauc

v Ljubljani, Špitalske ulice št. 5

222 3 naznaja, da je ravno kar prejel

mного novega blaga

za letna oblačila. Posebno priporoča prav lepo sukno (štof) in cajg za moške obleke itd. 160 10—10

Dobil je tudi posebno lepo in trpežno

volnato blago

za ženska oblačila. Prav lep cajg gladek in na kitice izdelan, dalje krasne svilnate rute najnovejše baže za velikonočne praznike.

zadnja cena

Pri zlatem dr. jabolku.

J. PSERHOFER

Zum goldenen Relchsapfel.

lekarnar na Dunaju, I., Singerstrasse 15.

Kri čistilne kroglice, poprej **universalne kroglice** imenovane, so starotno zdravilno sredstvo. — Za mnogo desetletij so te kroglice splošno razširjene, mnogi zdravniki jih zapisujejo, in malo je rodbin, v katerih ni male zaloge tega izvrstnega domačega zdravila. — Od teh kroglic velja: 1 škatljica s 15 kroglicami 21 kr., 1 zavoje s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr., pri nefrankovanej pošiljavi po povzetju 1 gld. 10 kr. — Če se naprej pošlje denar, velja s poštnino prosto pošiljati: 1 zavoje kroglice 1 gld. 25 kr., 2 zavoji 2 gld. 30 kr., 3 zavoji 3 gld. 35 kr., 4 zavoji 4 gld. 40 kr., 5 zavojev 5 gld. 45 kr., 10 zavojev 9 gld. 20 kr. (Munj njejo eden zavoj se ne more odposlati.) — Prosi se, da se zahtevajo izrečno **Pserhoferja kri čistilne kroglice** in gleda na to, da ima vsaka škatljica na pokrovu na navodilu za rabo stoječi imenski pečat J. Pserhofer in sicer v rudeših barvi. 190 12-19

Balsam za ozebljine J. Pserhoferja. 1 lonček 40 kr., s frankovano pošiljavi 65 kr. — **Ameriška Trpotčev sok**, proti kataru, hripavosti, krčevitemu kašlju itd. 1 steklenica 50 kr., s frankovano maša za protin, 1 gld. 20 kr. — **Prašek proti potenju nog**, škatljica 50 kr., s frankovano pošiljavi 75 kr. — **Balsam za gušo**, 1 flakon 40 kr., s frank. pošilj. 65 kr. — **Zdravilna esenca (Pražke kapljice)**, proti sprjenemu želodcu, slabej prebavljivosti itd. 1 stekl. 22 kr. — **Angliški čudni balsam**, 1 steklenica 50 kr. — **Fijakarski prašek**, proti kašlju itd. 1 škatljica 35 kr., s frankovano pošiljavi 60 kr. — **Tannochinin-pomada**, J. Pserhoferja, najbolje sredstvo za pospeševanje rasti las, 1 škatljica 2 gld. — **Universalni obliž**, prof. Steudel-a, sredstvo za pospeševanje rasti las, 1 lonček 50 kr., s frank. pošilj. 75 kr. — **Universalna čistilna primerno ranam**, oteklina itd. 1 lonček 50 kr., s frank. pošilj. 75 kr. — **Univerzalna čistilna sol A. W. Bullrich-a**. Domače zdravilo proti posledicam slabega prebavljanja, 1 pak. 1 gld.

Razen tukaj omenjenih izdelkov ima še vse v avstrijskih časopisih naznanjene tu- in inozemske farmaceutične specialitete in se vsi predmeti, ki bi jih ne bilo v zalogi, na zahtevanje točno in po ceni prekrbijo. — **Pošiljate po pošti** svrše se najhitreje proti predpošiljavi zneska, vedje pa tudi proti povzetju. — Če se denar naprej pošlje (najbolje po poštnej nakaznici), je poštnina dosti nižja, nage pri pošilj. s povzetjem. — Zgoraj imenovane specialitete dobivajo se tudi v Ljubljani pri G. Piccoli-ju.

227 **Želite?** 10-4 od živine izdatne koristi?

Krmite je s krmilnim apnom in ne boste se kasali.

5 kg gld. 1-20, 100 kg gld. 20 od Dunaja.

M. Barthel & Comp. Dunaj X. Kaptlergasse 20.

3 Alojzij Vodnik, 225

kamenarski mojster Ljubljana

Kolodvorska ulica 33 in 34

priporoča največje zalogo na Kranjskem: Grobne spomenike od gld. 10 naprej, strojarske ploče od gld. 20 naprej, ploče za pohištvo iz raznih mramorjev, mramor-mazal za tla po carkvah, vezah in lepe šmirgljeve ploče od gld. 2 m² naprej.

Prijateljem lova, lovecem, voznikom in imeteljem konj priporočati je, da ohranijo obuvale suho, konjsko opravo in usnje pri vozovih lično in čedno, uporaba

J. Bendika
v **Št. Valentinu**
patentovane nepremočne
masti za usnje in
likalne tinkture za
usnje,
maže za konje in
kopita.

Vperabljajo vse te predmete pri
485 2)-16 181 5 5 najvišjem dvoru, pri c. in kr. vo-
jaščini in največjih obratnih prometih. Dobiva se po vseh
avstr. deželah. V Ljubljani pri Karolu Weberu, v Celju pri
Tammu in Stiegerju, v Mariboru pri Holaseku in Martincu

Največja zaloga raznega semena

n pr. večne nemške detelje (lucerne), štajarske de-
telje, inkarnatke, turške in travniške detelje, raznih
vrst velikanske pese, ki je splošno znana kot najboljša
krma: potem travna semena za suha, mokra, peščena ali
ilovnata tla. Velika zaloga raznih semen salate, kumar,
peteršilja, zelene, sladkega graha, fiola in drugih
zelenjadnih vrst.

Mnogobrojnega poseta prosi

211 (5-5)

Peter Lassnik
v Ljubljani.

**Vsi stroji za kmetijstvo,
vinarstvo in moštarstvo!**

IG. HELLER, Dunaj,
22 Praterstrasse 49. 225 2

Pozor!

Onim, kateri nameravajo staviti nova po-
slopja, oziroma prenavljati stara, priporočam
izvrstni, preskušeni 208 5

kranjski škrl (Schiefer)

kateri ne prekositi niti opeka, niti ploščevina. Do-
biva se pri meni v velikih in manjših množinah prav
po nizki ceni. Prevzamem tudi elegantna dela
na zvonikih, cerkvah itd.; delo izvršim povsem
povoljno in cenó. — Za trpežno blago in dobro delo
jamčim za več let.

96 5-5

Franjo Kovič
v Osredkih, p. Dol (Lustthal), Kranjska.

203 15-7

Est zademestile za tobovo kavo se priporoča
po zdravniških ženakam, otrokom in bolnikom:

Kajkonecija, odino sčrva in ob man
sajkonecija primam-k tobovi kavi je:

KATHREINER

KNEIPPOVA SLADNA KAVA.

ČASTNI DIPLOM
1891-1894
8 ZLATIH KOLAJN

Najčistejši prirodni plod
v celih zrnih,
ki se se dajo ponarejati.

Se dobi povsod: 1/2 Kile za 25 kr.

Pozor: skrbite, da in jemljite
le pravo kavo s imenom
"Kathrein".

Fr. Petrič

v Ljubljani
Špitalske ulice.

priporoča veliko svoje zalogo vsakovrstnega

blaga za moške in ženske obleke

vlasti domačega in brnskega sukna, razno voljeno blago za ženska oblačila, rumbariko
platno, cesir, tkanino, vsakovrstno hlačevino, vso podlago in potrebščine za krojače, dalje
svilnate, piketaste, platnene in bombažaste glavne in žepne rute.

Izborno, trpežno črno sukno za duhovniške obleke, talarje, haveloke itd.

Ostanki najraznovrstnejšega blaga so v veliki izbiri po zelo znižani ceni na raspolago.

Izdajatelj: Dr. Ivan Janežič.

Odgovorni urednik: A. Kajan.

Tisk: "Katoliška Tiskarna."